MOOI INDONESIë

Teran boelan,
de maan schijnt over Jahava
En aan ’t strand,
zit Nonja heel alleen
Ze denkt nog altijd
aan haar toean blanda
Die me t z’n schip,
zolang van haar verdween

Hij had beloofd,
dat hij terug zou ko-ho-men
Maar wat hij zei,
dat bleek helaas niet waar
Ze zijn voorbij,
haar mooie toekomstdromen
Haar hart doet pijn,
het leven valt zo zwaar

Als de z on, aan de kim is verrezen
Orang blanda, djalan djalan
Loop ik langs de schone dreven
Kami pigi pentja rikan
Loop ik langs de schone dreven
Kami pigi pentja rikan

Vaarwel lief kind,
nog steeds bemind
Het noodlot scheidde wreed
ons van elkander
Uit vol gemoed een laatste groet
Aan jou die ‘k nimmer meer